

vikling, som under de forhaandenværende Forhold kan anses for passende for Københavns Fondsbørs.

Det næste Ændringsforslag, jeg skal omtale, har ligeledes hele Udvalgets Tilslutning; det er Ændringsforslaget til § 7. Udvalget foreslaar her at indføre en Bestemmelse om, at Handelsministeren kan paalægge Børskommissæren uden særligt Vederlag at fungere som Formand for Bestyrelsen for Københavns Fondsbørs. Ifølge den gældende Lov udnævner Handelsministeren Formanden for Bestyrelsen for Københavns Fondsbørs. Man har fra alle Sider i Udvalget sluttet sig til Tanken om en Forening i een Person af disse to Repræsentanter for de offentlige Interesser. Det er ikke blot af økonomiske Grunde, man har udtalt sig for en saadan Ordning — det økonomiske Hensyn er for øvrigt ikke ubetydeligt, idet en Sammenlægning som den foreslaaede vil kunne medføre en væsentlig Simplificering af Kontorholdet —, men man mener tillige, at det offentlige Tilsyn vil vinde betydeligt i Fasthed og Klarhed ved denne Ordning. Saaledes som Regelen er formuleret, binder den ikke Handelsministeren i denne Henseende, men anviser kun dette som en Udvej, der imidlertid, som sagt, indenfor Udvalget har vundet udelt Tilslutning.

Der har i Udvalget gjort sig nogen Betænkelse gældende ved Lovforslagets § 4, som ændrer den nugældende Fondsbørslovs § 6, der handler om Vekselerernes Provisionssatser. Det foreliggende Lovforslag foreslaar helt at henvise dette Spørgsmaal til Fondsbørsvedtægten, det vil sige til Handelsministeren. At Spørgsmaalet om Provisionssatsernes Størrelse henvises til Fondsbørsens Vedtægt, maa selvfølgelig ogsaa i og for sig anses for at være naturligt. Saadanne Satser, som dog maa kunne variere noget efter de skiftende Forhold, og som tilfældige Omstændigheder kan gøre det ønskeligt at ændre, er der neppe nogen særlig Grund til at optage i en Fondsbørslov. Det er i alt Fald efter Flertallets Mening af den Art Forhold, som man andetsteds overlader til Administrationen at træffe Bestemmelse om, og det er saa meget mere naturligt, som Loven ogsaa i denne Henseende forudsætter, at den Art Afgørelser vil være at træffe gennem en Vedtægt. Det har den nugældende Lov gjort, idet den udtrykkelig siger, at de *nærmere Regler* skal fastsættes i Vedtægten. Samtidig er der imidlertid opstillet nogle Maksimalsatser, som binder det Skøn, der her kan udøves, og binder det temmelig stærkt. Navnlig er det den Provision, der er fastsat for Aktiehandler, som

falder i Øjnene; den kan aldrig naa ud over $\frac{3}{8}$ pCt. af Kursværdien. Denne Bestemmelse er blevet til paa et Tidspunkt, da Kurserne gennemgaaende var meget høje, og da der var meget faa lavt noterede Papirer. Nu er Forholdet jo et ganske andet. Nu er der mange Papirer, der staar i et meget lavt Niveau, og den Fortjeneste, der bliver med den fastsatte Maksimumsgrænse, levner i Virkeligheden i en Række Tilfælde ikke Vekselereren en rimelig Avance for den Ulejlighed, der er forbundet med at foretage disse Forretninger og afvikle dem; det sidste er jo lige besværligt, hvad enten det drejer sig om større eller om mindre Beløb. Dette Misforhold, som Udviklingen nu foreløbig har vist, er selvfølgelig ikke det eneste, der kan komme frem, og som det kan være naturligt at bøde paa. Man finder derfor, at det er naturligt, at disse Satser kan reguleres rent administrativt efter Tid og Omstændigheder. Da man imidlertid ikke helt kan se bort fra den Omstændighed, at der nu en Gang i Loven er fastsat et saadant Maksimum, har man for Obligationers Vedkommende næret nogen Betænkelse ved at opgive det. Der er ogsaa mindre Grund dertil for Obligationer, idet man her kan regne med mere stabile Forhold, og for en Maksimumsbestemmelse paa dette Omraade taler endvidere, at her er et langt større Publikum interesseret og interesseret af andre Grunde end dem, der almindeligt bevirker, at Folk gaar ind i Børsforretninger; det drejer sig f. Eks. om Folk, der er interesserede i Byggevirksomhed. Derfor har man ment, at det havde en vis samfundsmæssig Betydning at fastholde den traditionelle 1 Promille af Kursværdien som Maksimum for Obligationers Vedkommende. Det er i og for sig en lav Betaling, men det er den, der altid har været, og man har ment, at det havde nogen Betydning at fastholde den her, selv om man derved løber den Risiko, at man for at skaffe Vekselererne et passende Vederlag kommer til at tillade noget højere Satser for Aktiehandlers Vedkommende.

Disse er de Ændringsforslag, Flertallet har stillet. Der er yderligere af et Mindretal stillet nogle Ændringsforslag. Dem skal jeg imidlertid ikke komme ind paa nu, men overlade til Mindretallet selv at motivere. Jeg skal paa Flertallets Vegne anbefale de af Flertallet stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.

Nina Bang: For vort Parti er Hovedsagen ved Fondsbørsens Indretning en Bestemmelse om, at Kurserne skal sættes af